

ἀμυρίσθητοῦμεν εἰς τὸν ἀρθρογράφον τῆς «Μελίσσης» καὶ μάλιστα προσθέτομεν ὅτι ἐκ τῆς μετακτοπίσεως τούτου ποικίλει καὶ τὸ μῆκος τῶν τεσσάρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους, καὶ ἐπομένως ὁ νότιος χειμῶν διαρκεῖ ἡμέρας τινὰς περισσότερον τοῦ ἀρκτικού χειμῶνος· ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν ἐκ τοῦ χειμῶνος τούτου νὰ προκύψῃ τόσον μέγας κατακλυσμός ὥστε νὰ καλύψῃ ὅλην τὴν γῆν; Ἡ θεωρία αὕτη ἦτις σχεδὸν συμφωνεῖ μὲ τὴν περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου ὑπόθεσιν τοῦ κ. Adhémar, ὑπῆρξεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἡ μᾶλλον παραδεκτὴ· ἀλλὰ ἰδοὺ τί ἀπαντᾷ ὁ κ. Leon Brothier εἰς τὸ περὶ «Γῆς» σύγγραμμα αὐτοῦ ἀναφέρον τὴν ἄνω ὑπόθεσιν τοῦ κ. Adhémar.

« Εἰς τοῦτο ἔν μόνον ὑπάρχει διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν, τὸ ἔστι τῆς περιστροφικῆς κινήσεως τοῦ ἄξονος οὔσης βραδείας, διότι χρειάζονται χιλιάδες ἔτων ὅπως συμπληρωθῇ μία περιστροφή, ἡ τῆξίς τῶν πάγων, ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ εἰς ταύτας, εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ αἰρῶν διῶς καὶ βιαίως, προξενήσῃ δὲ μόνον βίαια ρεύματα ὕδατος καὶ ταῦτα ἀνάλογα πρὸς τὰ νῦν ὑπάρχοντα· καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει δὲ ὅτι ταῦτα ἤθελον εἶσθαι βιαϊότερα, μόνον, καὶ τοῦτο μεθ' ὑπερβολῆς, διὰ τὰς ἐρήμους νήσους τὰς κειμένας εἰς τὸ νότιον τῆς Νέας-Ζιλανδίας, οὐδόπως εἶνε ἐπιφοβα. Ὁ κ. Adhémar ὑποθέτει, εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ τῆξις τῶν πάγων θὰ ἐπιφέρῃ τὴν μεταβολὴν τοῦ κέντρου τῆς βαρύτητος τῆς γῆς ὅπερ κατ' ἀνάγκην προξενήσῃ τὰς σοβαροτέρας ἀνατροπὰς. Ἀλλὰ, κατὰ πρῶτον εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι, ἀφοῦ πάντα τὰς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῇ γῇ ὑπάρχοντα εὐρίσκονται ἐν κινήσει, τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος αὐτῆς ἀλλάσσει καθὲς στιγμὴν, χωρὶς μάλιστα νὰ τὸ αἰσθανώμεθα. Κατὰ δεύτερον λόγον, τὸ βῆρος τῶν πάγων, ὅπερ θὰ εὐρεθῇ ὀλιγότερον εἰς τὸν νότιον πόλον, διὰ τῆς προσθήκης αὐτοῦ εἰς τὸν βόρειον εἶναι τόσον μικρὸν σχετικῶς πρὸς τὸ ὅλον βῆρος τοῦ πλανήτου, ὥστε αἱ συνέπειαι τῆς κινήσεως, αἵτινες δύνανται νὰ προκύψωσι, θὰ ὡς βεβαίως πολὺ ὀλίγον ἐπιφοβοί. Ἡ ἔξαρσις τοῦ Τενάρου εἶχε τοσαύτην σπουδαίωτητα ὥστε δύνανται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν ἀνύψωσιν τῶν πάγων, καὶ ἐν τούτοις παρατηρήσαμεν ὅτι πολὺ μικρὰ ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ »

Καίτοι ἡ «Μελίσσα» σὺν ταῖς πολλαῖς διαβεβαιώσεσιν αὐτῆς μὲς λέγει ἐν τέλει: «Δὲν δυνάμεθα ἀκριβῶς νὰ ὀρίσωμεν ἂν αἱ ἀνατροπὴ αὗται γενήσονται κατὰ τὴν ἡμέραν ἢ πρὸς τὸ τέλος τῆς ἡμετέρας ἔτη.»